

[Forsvarsministeren.]

vil altså sige folk, der er til tjeneste i længere tid, der er indøvet til enhver tid, som er den såkaldte hårde kerne indenfor forsvaret. Jeg har gjort opmærksom på overfor det ærede medlems udtalelser ved første behandling, at den ordning, der nu bliver gennemført, er en kombination af en ordning, der hviler på den almindelige værnepligt, og en ordning, der hviler på uddannelsen af en såkaldt hård kerne, men jeg gjorde også opmærksom på, at en sådan ordning vil blive dyr, og her kan det ærede medlem ikke nøjes med at henvise til de beregninger, der er foretaget i bilaget her, som kun drejer sig om en beregnet merudgift til aflønning af de indkaldte. Som det ærede medlem stiller sit forslag op, hviler det på den forudsætning, at de pågældende kun skal have en 6 måneders uddannelse, men jo mere man afkorter uddannelsen, des flere faste langtidfunktionærer skal der begribeligvis ind i værnene, for at de kan klare de opgaver, de nu engang skal kunne klare, og en 6 måneders uddannelse vil ganske simpelt føre til, at de indkaldte, der kommer ind på denne frivillige basis og skal gøre soldatergerning, kun vil få den elementære grunduddannelse i de allermest gængse håndvåben og så iøvrigt være fuldkommen uden kenskab til hele det øvrige tekniske apparat indenfor forsvaret. Hvis vi bygger forsvaret op på dette grundlag, skulle der et overmåde stort antal af langtidfunktionærer med den store tekniske uddannelse til for at kunne opveje den mangelfulde uddannelse, som kontingentet af frivillige tilmeldte i værnene ville have. Desuden er det klart, at dette forslag sagligt lider af den skavank, at størstedelen af året vil der ikke været nogen egentlig beredskabsstyrke. Det er klart, at det samme gælder det radikale forslag, som jeg har knyttet et par bemærkninger til.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen skal jeg ikke sige meget til udover at besvare et spørgsmål, der blev stillet. Det ærede medlem spurgte, om der var foretaget begrænsninger i adgangen til at rejse ud af landet for de unge værnepligtige. Mig bekendt er der ikke gennemført nye regler på dette område, men iøvrigt er dette et spørgsmål, som til enhver tid afgøres igennem værnepligtsloven, og den er jo i hvert fald ikke til behandling i øjeblikket.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var så venlig at foreholde medlemmer af det høje ting, at det jo navnlig drejede sig om at forhindre, at vi kom til at opleve en ny krig. Jeg tror

ikke, der er medlemmer udenfor det kommunistiske partis rækker i denne sal, som vil være uenige med det ærede medlem i, at det først og fremmest er herom, det drejer sig. Derfor har Atlantpagten som sit klare formål at konsolidere freden. Derfor har den fået Danmarks tilslutning. Hvis den havde haft et andet formål, er det høvet over enhver tvivl, at den ikke kunne have fået tilslutning fra et flertal her i denne sal og fra et flertal af landets befolkning. Men når det ærede medlem hr. Alfred Jensen nu er så venlig at foreholde ærede medlemmer af folketinget, at det navnlig drejer sig om at hindre krig, må jeg måske også have lov til at tilføje, at et overvejende flertal af det høje ting og et overvejende flertal af landets befolkning ikke hidtil har kunnet føle sig overbevist om, at den agitation, den behandling af kendsgerningerne, som praktiseres fra kommunistisk side, er særlig velegnet til at bevare freden. Den indeholder tværtimod en risiko, som med rette bekymrer ikke alene befolkningen her i landet, men også i andre europæiske lande vest for jerntæppet. Jeg siger dette i håb om, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen og hans meningsfæller trods alt en dag vil finde ind i et lønkammer og besinde sig en smule, gøre op med sig selv, om de egentlig kan forsvare overfor deres samvittighed at blive ved med at handle på den måde, som de har handlet i den senere tid.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen talte iøvrigt om, at mandskabsorganisationer havde haft foretræde for det nedsatte udvalg, men uden at dette var omtalt i betænkningen. Jeg afbrød i den anledning det ærede medlem nede fra salen, fordi jeg virkelig var overrasket over denne udtalelse. Jeg ved ikke, hvad det er, der sigtes til med udtrykket „mandskabsorganisationer“; men på den givne foranledning skal jeg oplyse, at de organisationer, der er omtalt i betænkningen, har haft repræsentanter i udvalget; andre organisationer har ikke haft foretræde for udvalget og ej heller begæret et sådant foretræde. Har der været en eller anden celleorganisation, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen har bestilt til at møde i udvalget, men som ikke har fulgt ordren, må jeg bede det ærede medlem hr. Alfred Jensen om at diskutere det med de respektstridige, der ikke har villet følge hans ordre. Udvalget har i hvert fald ikke set repræsentanter for andre organisationer end dem, der er omtalt i betænkningen, plus deputationen fra Randers byråd.

Jeg skal derpå gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Johs. Christiansen,